

[Tinning]

Jeg troede, hr. Arne Melchior lagde op til en principiel debat i sine bemærkninger til fru Pia Kjærsgaard. De var også meget principielle, så indtil videre vil jeg gå ud fra, at sådan var det ment. De gælder altså spørgsmålet, om enkelte folketingsmedlemmer kan tillade sig ikke alene heroppefra at sige, at de ikke har tænkt sig at overholde lovene, men oven i købet bagefter kan gå ud og overtræde dem med helt åbne øjne og i fuld offentlighed osv. Jeg forstod, at hr. Arne Melchior startede med at sige: det kan man ikke, og man bør heller ikke støtte andre i den slags; det må være folketingsmedlemmernes opgave i respekt for flertallet på en og samme tid at arbejde for lovenes overholdelse og så selvfølgelig agitere for synspunkter, der kan føre til en ændring. Det er et klassisk Arne Melchior-synspunkt og et klassisk borgerligt synspunkt og et meget velkendt synspunkt.

Nu skete der så en principiel nyudvikling, som provokerede mig herop, for hr. Arne Melchior sagde: nå ja, men hvis man kun involverer sig selv eller nærmeste familie, så er det jo noget helt andet.

Jeg synes ikke, vi skal forlænge denne debat, men næste gang, vi kan finde en eller anden lillebitte lejlighed til at snakke om noget helt andet, så synes jeg, at hr. Arne Melchior skulle forklare, om det så er et principielt synspunkt. For hvad betyder det? Jeg vil godt give et enkelt eksempel: hvis man kører et sted, hvor der er hastighedsbegrænsning, eventuelt med nogle fra sin nærmeste familie i vognen, men i øvrigt mutters alene, ingen politibil, ingen medtrafikanter, ikke noget, der ligner noget levende, og så kører hurtigere, end man må, det troede jeg hr. Arne Melchior var imod. Det var han ikke før, rent logisk. Det er han måske nu, og så er det i orden, så kan vi vende tilbage til det en anden gang.

Når jeg siger alt dette, så er det for at understrege – og det var egentlig for at slutte med en ros til hr. Arne Melchior, som på et tidspunkt sagde det – at nogle sager er så indviklede, at man er nødt til at tage stilling meget nuanceret. Man kan ikke bare sige: det her er et enten/eller, det er ikke kun sort/hvidt. Og jeg mener faktisk, at sådan er det også, når vi diskuterer spørgsmålet om overtrædelse af lovene. Det er mere indviklet end som så.

Men det kan ikke koges ned til, at bare man kun involverer sig selv, så er det i orden, og det tror jeg heller ikke er det, hr. Arne Melchior mener, for i spørgsmålet om trafikken f.eks. plejer hr. Arne Melchior at mene, at man ikke skal køre hurtigere, end man må, uanset hvor mange der er i nærheden. Det er jo i øvrigt et andet klassisk borgerligt synspunkt.

Dette for at sige, at jeg tror, vi skal tage denne diskussion mere grundigt og for min skyld gerne en anden gang, for det er ikke så firkantet.

Og jeg vil godt love, at nu går jeg op og drikker en kop kaffe og forlænger ikke debatten.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Vi kan da gerne tage en længere debat en anden gang, men for nu ikke at blive offer for, at den, der tier, samtykker, vil jeg gerne have understreget, at det er helt afgjort, at enhver lov, også den, der kun angår den enkelte direkte og vedkommendes adfærd, selvfølgelig skal overholdes, og jeg har ikke sagt eller antydnet noget som helst andet.

Det, jeg har vist, er, at det er af forskellig karakter, om man ved sin handling involverer andre, der ikke ønsker at være involveret, eller ikke. Dette handler simpelt hen om hensyntagen til ens næste; i bibelsprog hedder sådan noget faktisk næstekærlighed, og det er det, det drejer sig om. Men der var ikke noget fribrev fra mig til at køre hurtigere, hvis man er alene på vejen, hvis man ellers ikke kan modstå fristelsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.